

Mit jelent számomra a haza?

Erre a kérdésre adtak választ gondolatébresztő írásaikban a 11.R osztály tanulói. Írásaikból olvashattok itt néhány részletet - ajánlom a figyelmetekbe. A sorok aktualitását az 1956-os szabadságharc és forradalom közelgő emléknapja adja.

„Nem mindegy, hogy hol születünk meg. Ez az egész életünket befolyásolja. Könnyen mondhatja az ember, hogy „bárcsak máshová születtem volna”, de ezen változtatni nem lehet. Mindenkinek azt az országot kell képviselnie és szépítenie, ahol az édesanyja világra hozta. Nem biztos, hogy az otthonunknak kell megváltoznia a jobb életért, hanem éppen nekünk.”(Kővágó Zsolt)

„Nem vagyok tősgyökeres magyar. Édesanyám a távoli Oroszországban látta meg a napvilágot, aztán alig 20 évesen Magyarországra költözött. De teljes mértékben magyarnak érzem magam.

Ez az ország nevelt fel, a magyar nyelvet tekintem anyanyelvemnek. Mert itt születtem! Magyarország az egyetlen hely, ahol élhetem jelenem, és ahol elképzelhetem jövőm. Az egyetlen! Nem hiszem, hogy hazaszeretetre lehet tanítani valakit. Hiszen ez az érzés annyira mélyről jön. Ha valaki nem szereti hazáját, annak szívében üresség van...” (Lambert Alexandra)

„Sokan mondják: „Én magyar vagyok!” De vajon a mai ember tisztában van-e a hazaszeretet fogalmával?

A hazádat nem tudod úgy szeretni, mint családot, barátaidat. A haza nem szeret viszont, és nem puszilgat meg egy nehéz nap után. A haza nem vesz neked ajándékot születésnapodra, de lehetőséget kínál álmaid megvalósításához. Mindenekfelett oly erős talajt ad lábad alá, mely még egy bosszús nap alatt is szilárd marad.

Képzeld csak el, milyen szörnyűsége lenne hazátlanként élni a nagyvilágban! Nem lenne temető, hol szeretteidért könnyeket hullajthatnál. Nem lenne föld, melybe magvakat vethetnél dús termés reményében...” (Lukács Anna)

„...Ezernyi tudós, művész, író és költő munkája bizonyítja, mennyi mindent nyújthat egy apró ország Európa szívében.

Mindannyiunk egészen máshogy fejezi ki azt, hogy mi a haza. Ez nem csak egy szó, egy hely vagy egy fogalom. A haza egy érzés, amely bárhová mész, bármit teszel, bárkivé is válsz, elkísér.

Számomra magyarnak lenni dicsőséget és kötelességet jelent, mert ez a hazám, itt születtem, és ez az egyetlen hely a világon, ahol otthon lehetek. Szeretem ennek a borsónyi országnak a színességét, forró nyári napokon a Balaton hűsítő vizét, a Bakony káprázatos csúcsait, a tavaszi szellő illatát, a paprikás krumplit, a pusztatót és az alföldi csikósokat. Csodálom az őseinket, a legendáinkat, a művészeinket és hőseinket. Magyar népmeséken nőttek fel, és én is továbbadom majd őket.

Bármi is történjék, egyet tudok: magyarul imádkozom és mindig magyar maradok.” (Burján Zsófia)

„De a haza a hazámat is jelenti, azt az országot, ahol élek, ahol legjobban ki tudom fejezni érzéseimet, aminek ismerem a múltját, és kezemben a lehetőség, hogy formáljam jövőjét...” (Gösi Balázs)

„...Tisztelettel kell bánnunk a földdel, amely élelmet és ivóvizet teremt számunkra, és ezt életünk végéig oltalmaznunk kell, míg a hazát jelentő föld vissza nem hív minket az élet körforgásából...” (Berki Dávid)

„A haza a nyelv, a hagyomány és közösség...A hazát teljes szívből kell szeretni, nem csak úgy, ahogy az érdek megkívánja. A hazaszeretet számomra a teljes feláldozást jelenti, feltéve ha ez szükséges. Vissza kell térni őseink hitéhez, kik nem sajnálták feláldozni önmagukat. Az én szeme előtt mindig egy idézet lebeg, mely a kedvenc zenekaromtól származik: >A hazáért mindent, a hazát semmiért.<” (Nemes László)

„ Számomra a haza szülőföldet, valamint menedéket jelent. Ide köt az életem, a családom, a boldog pillanatok és a kevésbé szépek. Itt különlegesek a tájak, az emberek. Mivel itt születtem, anyanyelvem is ide köt. A hazám a történelmi kudarcokon, csapásokon át is megállta a helyét. Nem szabad tagadni, megvetni, mert haza csak egy van. A haza mi vagyunk, betegségben, egészségben, harcban, kudarcban egyaránt.” (Török Szabina Eszter)

„... aki ha meghallja a Himnuszt, s nem éneklő és nem tiszteli a régi hősokeket, az önmagát tagadja meg. Mert igaz, hogy Európában élünk, de először is magyarok vagyunk, aztán európaiak! Mert nagyon jó, ha az ember angolul és németül is tud, de nagyon visszatetsző tud lenni, ha valaki magyarként bizonyos magyar kifejezéseket nem ismer.” (Hajas Gyula Bence)

„...Ez a kis földdarab a szülőföldem...Itt békességet és nyugalmat találok, minden szerettem és barátom hazáját.” (Szakáll Miklós)

„...A hazaszeretetet mi sem mutatja jobban, mint ha például külföldre, távoli helyre megyünk, akkor honvágyunk van. Hiányzik a haza. A haza magába foglalja családjainkat, barátainkat, az anyanyelvünket, az otthonunkat. Visszavágyunk szokásainkhoz, kultúránkhoz. Ezért mondhatjuk, hogy egyek vagyunk a hazával...” (Erki Alexandra)

„...A haza adta, adja az életet, az emlékeket, a családot, a barátokat s a tudást egyaránt. Szerintem az nem vezet semmire, ha valaki csak vár s vár a hazától, de érte nem tesz semmit. Ez a különbség a cselekvő hazafi s a bitang ember között...” (Bakonyi Christopher)

„...A hazaszeretet azért is fontos, mert egy egész országot összetart. Ez nem olyan dolog, amit tanulni kell, vagy egyáltalán tanulni lehet, ezt érezni kell szívből, lélekben.... A hazába nem szerelmesnek kell lenni, de szeretni kell, tisztelni kell, mert otthont ad neked, éltet, és minden szerettednek is.” (Károlyi György)

„Legyek bárhol, hazám csak egy van. Ha elköltözök, ha villamoson ülök, ha nyaralok, hazám szíve, vére bennem dobog...Nekem a hazaszeretetet nem azt jelenti, hogy leborotvált fejjel üldözöm a kisebbséget, számomra a haza szent és sérthetetlen. ...Szeresd őt, mert csak egy van, vigyázz rá, mert ő is vigyáz rád!” (Vér Eszter)

„...a hazaszeretetet nem egy olyan érzés, ami napi szinten, tudatosan bennünk van. Hiszen nem úgy nézünk reggel a tükörbe, vagy lépünk ki az ajtón iskolába menet, hogy mennyire szeretjük a hazánkat.” (Rozgonyi Kata)

„ ...Hisz kinek nincs hazája, otthona sincs, és ezért boldogtalan.” (Bányai Márk)